

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 11P/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114223505
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinárčsik
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114223505.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Denisou Novotnou Mlinárčsikovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú C. L. T., D.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov: matka L. T., D.. XX.X.XXXX, N. H. X, G. a otec F. T., D.. XX.X.XXXX, N. H. X, G., zast. JUDr. Renáta Smajdová, advokátka, Hutnícka 1, Košice, v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu takto

r o z h o d o l :

Mal. C. L. T., D.. XX.X.XXXX z v e r u j e na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. C. L. T., D.. XX.X.XXXX sumou 200,- Eur mesačne od 19.9.2014 do 12.5.2015.

D l ť n é výživné za obdobie od 19.9.2014 do 12.5.2015 vo výške 600,- Eur je otec p o v i n n ý zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka návrhom doručeným súdu dňa 19.9.2014 žiadala, aby zveril mal. C. L. T., D.. XX.X.XXXX do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 250,- Eur mesačne od 19.9.2014 do budúca.

Otec s návrhom matky na zverenie maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti súhlasil, nakoľko dieťa 30.5.2015 nadobudne plnoletosť. Na výživu dieťaťa bol ochotný prispievať sumou 100,- Eur mesačne, ktorú považuje za primeranú k jeho možnostiam, schopnostiam a potrebám maloletého dieťaťa.

Kolíznym opatrovníkom po prešetrení pomerov v rodine maloletého dieťaťa navrhol zveriť do osobnej starostlivosti matky, nakoľko dieťa bolo doposiaľ v jej domácnosti. Ohľadne úpravy styku tento navrhol neupraviť vzhľadom k veku dieťaťa. Ohľadom výšky výživného uviedol, že by mal súd zohľadniť skutočné potreby a vek dieťaťa.

Na Okresnom súde Košice I je vedené konanie pod sp. zn. 18P/72/2014 o rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa.

Okresný súd Košice I vo veci sp. zn. 18P/72/2014 rozhodol tak, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozviedol.

Na čas po rozvoде zveril mal. C. L. T., D.. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 200,- Eur mesačne.

Rozsudok o rozvoде manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 12.5.2015.

Z výpovede matky súd zistil, že je zamestnaná s príjmom vo výške 580,- Eur mesačne a 40,- Eur daňový bonus. Výdavky má v súvislosti so zabezpečením byvania, za byt platí nájomné 320,- Eur mesačne, cestovné pre ňu a deti 40,- Eur mesačne, škola pre dcéru v priemere 10,- Eur mesačne v závislosti od aktivít, školské potreby 10,- Eur mesačne, drogéria pre všetky 40,- Eur mesačne, vreckové pre obe deti 50,- Eur mesačne, oblečenie 25 - 50,- Eur mesačne podľa potrieb dieťaťa, strava pre všetkých 300,- Eur mesačne, telefón pre jej osobu 28 - 30,- Eur mesačne, pre syna 12 - 14,- Eur mesačne, telefón pre dcéru platil otec, internet 20,- Eur mesačne, lieky 15,- Eur mesačne. Pokiaľ má dcéra v škole aktivity, výlet matka nemohla tieto uhradiť, pretože nemala dostatok finančných prostriedkov.

Mal. C. bola študentkou 2. ročníka Strednej zdravotníckej školy v Košiciach.

Okrem toho výdavky mala v súvislosti s platením poisťky 22,- Eur mesačne, synovi 24,- Eur mesačne, dcére kúpila notebook na splátky vo výške 24,10 Eur mesačne a pôžička od spoločnosti Cetelem, ktorú si zobrali za trvania manželstva splácam v minimálnych splátkach 15,- Eur mesačne. Matka brigáduje ako čašníčka a zarobí maximálne 130,- Eur mesačne.

Matka uviedla, že okrem v tom čase mal. C. L. mala aj vyživovaciu povinnosť už k plnoletému synovi F..

Otec na výživu dcéry prispieval od októbra 2014 sumou 100,- Eur mesačne.

Otec sa s dcérou nestretol 2 mesiace, pričom mu dcéra zavolala na jej podnet, napísala SMS správu, pričom k stretnutiu medzi nimi nedošlo. Okrem výživného inou formou neprispieva, platí mobilný telefón.

Z výpovede otca súd zistil, že je zamestnaný v spoločnosti R. vo farmaceutickej firme s príjmom priemerne od apríla 2014 do marca 2015 vo výške 1.267,- Eur vrátane odmien a bonusov. Výdavky mal nasledovné: byt 330,- Eur mesačne, úver 259,- Eur mesačne, internet 19,90 Eur mesačne, životné poistenie 37,- Eur mesačne s tým, že po dovŕšení 18-eho veku maloletej dcéry jej bude vyplatená poisťka. V poisťke nie je uvedený, iba poisťku platí. Okrem toho platí právne poistenie 12,50 Eur mesačne, mobilný telefón pre dcéru 7 - 10,- Eur mesačne, elektronické spotrebiče, ktoré musel zabezpečiť po odchode matky vo výške 25,- Eur mesačne. Od októbra 2014 platí výživné synovi 150,- Eur mesačne a výživné na dcéru 100,- Eur mesačne. Po zaplatení nevyhnutných výdavkov mu ostane suma, ktorú môže použiť na svoje osobné potreby ako je hygiena, stravovanie. V ďalšom otec uviedol, že má výdavky pokiaľ sa stretne so synom alebo s dcérou, vtedy im zaplatí to čo potrebujú.

Z pripojeného oznámenie doručeného zamestnávateľom otca bolo zistené, že jeho priemerný mesačný príjem za obdobie 4/2014 do 3/2015 bol vo výške 1.267,- Eur netto.

Z pripojeného oznámenia doručeného zamestnávateľom matky bolo zistené, že jej priemerný mesačný príjem za obdobie 1/2014 do 12/2014 bol vo výške 569,- Eur netto, za obdobie 1/2015 do 5/2015 vo výške 584,- Eur netto.

Z pripojeného oznámenia doručeného zamestnávateľom matky G. Z. Z..F..P., pričom matka vykonáva zárobkovú činnosť na základe dohody o pracovnej činnosti za obdobie 2/2015 do 7/2015 bol vo výške 34,- Eur netto.

Matka predložila listinné doklady a výdavky týkajúce sa domácnosti, školy a voľno-časových aktivít.

Otec predložil listinné doklady preukazujúce výdavky na domácnosť, platby za bývanie a iných výdavkov.

Podľa ust. § 36 ods. 1,2 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane. Ak

manželstvo, z ktorého pochádzajú maloleté deti, zaniklo smrťou alebo vyhlásením jedného z manželov za mŕtveho a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, môže súd na návrh upraviť styk maloletého dieťaťa s blízkymi osobami zomrelého manžela alebo manžela, ktorý bol vyhlásený za mŕtveho. Ustanovenie § 25 sa použije primerane.

Podľa ust. § 62 ods. 1,2,3,4,5, cit. zákona plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 75 ods. 1,2 cit. zákona pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1,2 cit. zákona výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Pri rozhodovaní o právach a povinnostiach rodičov k mal. deťom súd prihliadol na to, aby sa rešpektovalo právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Súd prihliadol aj na to, u ktorého z rodičov sú lepšie predpoklady pre riadny vývoj, výchovu a celkovú starostlivosť o mal. dieťa a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že tieto podmienky má mal. dieťa vytvorené u matky. Prihliadol aj na tú skutočnosť, že matka sa osobne podieľa na výchove mal. dieťaťa, na citové väzby a vývinové potreby a dospel k záveru, že matka bude schopná zabezpečiť aj v budúcnosti stabilné výchovné prostredie pre dieťa. Z uvedeného dôvodu zveril mal. dieťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať ich majetok.

Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinno-právnych vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa t.j. matka a otec. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne za každého z nich. Pokiaľ tu tiež rodičia spolu žijú a spoločne sa dobrovoľne podieľajú na nákladoch rodiny a zabezpečovanie výživy jej členov, potom súd o určení vyživovacej povinnosti k deťom nemá oprávnenie rozhodovať. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení napr. bývania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne je objektívne zisiteľná rôznymi dôkazmi, môže ju preukázať napr. výška mesačných nákladov rodiča a to súhrnne alebo jednotlivé položky. Vodiacom zásadou na strane

povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka, nemá ju možnosť zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovanie bytových potrieb dieťaťa. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia.

Základnou podmienkou určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Medzi tieto základné patrí: bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školských povinností, preprava, poplatky, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pri stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa a to určenie jeho miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Na strane každého povinného sú v tomto prípade jeho zárobky, sú jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností, plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, domácnosť, plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určenými súdnym rozhodnutím. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká.

V priebehu konania došlo k rozvodu manželstva rodičov maloletého dieťaťa. Rozsudok o rozvode nadobudol právoplatnosť dňa 12.5.2015. Z uvedeného dôvodu súd upravoval vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode t.j. od 19.9.2014 do 12.5.2015.

Súd podrobným a dôsledným zisťovaním pomerov pri určení vyživovacej povinnosti dospel k záveru, že výživné vo výške 200,- Eur mesačne na maloleté dieťa je primerané. Pri určovaní výšky výživného vychádzal zo zárobkových možností a schopností oboch rodičov, z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, pričom prihliadol na počet vyživovacích povinností tak na strane matky ako i na strane otca, na osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa a dospel k presvedčeniu, že takto upravené výživné je primerané a otec ním môže prispievať na výživu dieťaťa bez ohrozenia svojich potrieb a domácnosti. Maloleté dieťa navštevuje strednú školu. Vzhľadom na túto skutočnosť má matka náklady spojené s jeho výchovou, výživou, ošatením, záujmovou činnosťou. Ďalej súd zohľadnil, že obaja rodičia sú zamestnaní, pričom príjem odporcu činí v priemere 1.267,- Eur mesačne a príjem matky je v priemere 580,- Eur mesačne. Pri posúdení pomerov účastníkov vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení rozsudku a z nich vyplývajúcich zásad, je primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca. Súdom stanovené výživné zohľadňuje len základnú mieru nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa, ale vychádzajúc z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa. Ďalej súd poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súdom je toho presvedčená, že otec mal v rozhodnom období finančné prostriedky na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu zodpovedajúcom minimálne bežnému štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby aspoň tento štandard poskytol maloletému dieťaťu formou výživného, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa rodičia, ktorého nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň ako keby spolužitie existovalo. Dieťa má zo zákona právo na výživu, ide o jeho zákonný nárok. Rodičom je uložená povinnosť plniť ich zákonnú povinnosť, pričom základ vyživovacej povinnosti rodičov k mal. deťom je zakotvený v rámci výpočtu zložiek rodičovskej zodpovednosti podľa § 28 ods. 1, písm. a) Zákona o rodine. Každá povinná osoba musí vždy aj keď je to na úkor svojich potrieb zabezpečiť výživu dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča a takisto odôvodnené potreby

dieťaťa je potrebné u každého rodiča i dieťaťa hodnotiť jednotlivo. Schopnosti a možnosti rodiča má súd zhodnotiť zo všetkých dostupných objektívnych hľadísk a to najmä z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti jeho uplatnenia v danom regióne. Pri hodnotení majetkových pomerov rodiča, je potrebné vychádzať nielen z jeho vykazovaného príjmu ale z celkovej hodnoty ním nadobudnutého majetku ako napr. nadobudnuté nehnuteľnosti, hnutelné veci, ktorého prejavom môže byť aj nákladný spôsob života indikujúci ďalšie nedoložené príjmy. Zásadným je pravidlo podieľania sa dieťaťa na životnej úrovni rodičov. Pri určení výživného súd prihliadol i na to, ktorí z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Uvedené činnosti jedného z rodičov môžu sčasti alebo v plnom rozsahu pokryť jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu vrátane vyživovacej povinnosti stanovenej v minimálnom rozsahu. Námietky otca ohľadne výdavkov, ktoré má v čase stretávania sa s deťmi a na ktoré poukazyval pri určení vyživovacej povinnosti súd uvádza, že tieto nespĺňajú charakter výživného a ich účelom nie je nahrádzať výživné, preto sa do vyživovacej povinnosti zásadne nezapočítavajú. Aktivity otca počas styku s deťmi sú rozhodne prínosom pre dieťa, ale v súlade so zásadou vyjadrenou v Zákone o rodine, že otec okrem osobnej starostlivosti je povinný počas styku postarať sa o osobné potreby dieťaťa naturálnym plnením, sa tieto výdavky zásadne nemôžu započítavať do vyživovacej povinnosti (povinnej osoby), pretože svojim účelom sú viazané na pobyt dieťaťa u otca, resp. sú jeho dobrovoľným plnením na základe vlastného uváženia aj keď sú vynakladané v záujme dieťaťa, ktoré ich rozhodne vníma ako prejav otcovskej lásky a záujem poskytnúť mu širší rozhľad. Z povahy výživného a z dôvodu, že vyživovaciu povinnosť je možné plniť rôznou formou (peňažné plnenie, vecné plnenie, osobná starostlivosť a pod.) vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti nie je možné kvantifikovať úplne presnou peňažnou sumou, vždy pôjde o viac či menej približný odhad, pričom úlohou súdu je autoritatívne nastaviť zákonné a čo najviac spravodlivé riešenie.

Pri určení výšky výživného zohľadnil aj tú skutočnosť, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť aj k plnoletému synovi F.N., ktorého výživu zabezpečuje matka a otec prispieva sumou 150,- Eur mesačne. Súd v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine dôsledne zohľadnil obidve základné hľadiská pre určenie výživného, ktorými sú odôvodnené potreby oprávneného na jednej strane a schopnosti a možnosti povinného na strane druhej, pretože obidve hľadiská spolu veľmi úzko súvisia a vzájomne sa podmieňujú, a preto ich nemožno vykladať jedno bez druhého, alebo izolovane sa zamerať na jednotlivé skutočnosti tvoriace súčasť iba jedného z týchto kritérií. Vychádzajúc zo zákonného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine a z neho vyplývajúcich zásad dospel k presvedčeniu, že výživné vo výške 200 € mesačne je primerané

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že súd určoval vyživovaciu povinnosť otca za obdobie od 19.9.2014 do 12.5.2015 vzniklo na jeho strane dlžné výživné v celkovej výške 600,- Eur. Dlžné výživné bolo vypočítané nasledovne: 9/2014 - 30 dní alikvotná čiastka na jeden deň vo výške 6,66 Eur x 19 dní = 126,54 Eur, obdobie od 10/2014 až 4/2015 - 7 mesiacov x 200,- Eur = 1.400,- Eur, alikvotná čiastka za mesiac 5/2015 - 31 dní výživné na jeden deň 6,45 Eur x 12 dní = 77,40 Eur, spolu 1.400,- Eur. Od uvedenej sumy odpočítal platby otca v celkovej výške 800,- Eur (za obdobie 10/2014 do 5/2015) dlžné výživné takto predstavuje 1.400 Eur mínus 800,- Eur = 600,- Eur.

Vyčíslené dlžné výživné zaviazal súd otca zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože vzhľadom k jeho pomerom, výške dlhu a charakteru predmetu konania, ktorým je výživné pre maloleté dieťa by nebolo spravodlivé priznať výhodu splátok, prípadne dlhšiu lehotu splatnosti aj preto, že ide o výnimku zo zásady, že povinnosť uloženú v rozsudku treba splniť do 3 dní. Pri rozhodovaní o spôsobe zaplatenia dlhu na výživnom prihliadal aj na tú skutočnosť, že matka pri uspokojovaní potrieb dieťaťa nebola zvýhodnená splátkami ale musela ich uspokojovať postupne tak ako vznikali a javí sa byť účelné, aby dlžné výživné bolo zaplatené naraz, čo umožňuje lepšie využitie peňažných prostriedkov v prospech dieťaťa.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 144 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 3 písomných vyhotoveniach.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Odvolanie musí obsahovať tieto náležitosti: musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a dátované, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda a v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a prílohami, tak aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví jeho kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.